

BIBLIJSKE LEKCIJE

Primajte moju pouku, a ne srebro, i znanje radije negoli birano zlato. Izr. 8:10

VUKA, HRVATSKA, 17. SIJEČANJ, 2025.

MATO TOKIĆ, MIHAJLO TORDAJ

PRVA LAŽ U BIBLIJI

Postoje razna verovanja o tome šta se dešava s čovekom kada umre. Velika većina veruje da „duša“ prilikom umiranja čoveka odlazi na nebo ili u pakao. Da li je to zaista tako? Jedini tačan odgovor na ovo pitanje možemo dobiti samo od onoga koji nas je stvorio, znači od Boga. Zato ćemo odgovor potražiti u njegovoj pisanoj reči.

Kada je Bog stvorio čoveka, postavio ga je u edenski vrt da ga obrađuje i čuva, i dozvolio mu je da jede plodove sa svakog drveta osim sa jednog, i ako bude jeo sa njega sigurno će umreti. Čitamo o tom događaju sledeće: **I uze GOSPOD Bog čoveka i smesti ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. I zapovedi GOSPOD Bog čoveku, rekavši: “Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla ne jedi, jer ćeš onoga dana kada budeš s njega jeo, sigurno umreti.” (1. Moj. 2:15-17)** Međutim, pojavio se jedan koji je prvim ljudima tvrdio upravo suprotno. Pojavio se Sotona i izustio prvu laž koja se spominje u Bibliji. On je otac laži kako Božja reč uči, a čitamo o tome: **On je bio ubica ljudi od početka i nije stajao u istini, jer nema istine u njemu. Kada on govori laž, od svojega govori, jer je lažljivac, i otac laži. (Jovan 8:44)** Njemu nije bio problem da slaže i pokuša da prevari Adamovu ženu: **A zmija beše lukavija negoli ijedna druga poljska životinja koju je načinio GOSPOD Bog. I reče ona ženi: “Zar je Bog zaista rekao: ‘Ne smete jesti sa svakoga stabla u vrtu?’” (1. Moj. 3:1)** Vidimo da ovde sotona pokušava da ubaci sumnju u Evin um kako bi posumnjala u Božje reči. A Eva mu odgovara sledeće: **I reče žena zmiji: “Smemo jesti od ploda sa stabala u vrtu, ali za plod stabla koje je nasred vrta rekao je Bog: ‘Ne smete ga jesti ni taknuti, da ne umrete.’” (1. Moj. 3:2,3)**

Sotona ciljano iskrivljuje Božju reč i govori kako je Bog slagao da će Adam i Eva umreti ako ga ne poslušaju, i navodi svoje razloge zašto Bog laže: **I reče zmija ženi: “Ne, nećete umreti. Jer zna Bog da će vam se onoga dana kada budete s njega jeli otvoriti oči i bićete kao bogovi znajući dobro i zlo.” (1. Moj. 3:4,5)** Nažalost, sotonine reči da ljudi neće umreti i danas odjekuju u mnogim ljudskim umovima, bez obzira na neposlušnost Božjoj reči, i tako veruju u besmrtnost duše i time sebe izjednačavaju sa Bogom, koji je jedini

besmrtnan. O tome čitamo: **Koji jedini ima besmrtnost i prebiva u nepristupačnoj svetlosti; koga niko od ljudi nije video, niti ga može videti: njemu neka je čast i vlast večna! Amen. (1. Tim. 6:16)** Adam i Eva na kraju nisu poslušali Boga, već su verovali Sotoninoj laži i pojeli plod sa zabranjenog drveta: **A kada je videla žena da je stablo dobro za jelo, i da je očima ugodno, i da je stablo poželjno da učini mudrim, uze ona od njegovog ploda i pojede; i dade i svome mužu, koji beše s njom, i on pojede. (1. Moj. 3:6)** Postavlja se pitanje, da li su Adam i Eva zaista umrli zbog neposlušnosti Božijoj reči i da li je zaista Bog bio u pravu ili je lagao? Božija reč odgovara: **Dana Adamovih, koje je živeo, beše ukupno devet stotina i trideset godina; i umre. (1. Moj. 5:5)** Videli smo da je Adam zaista umro zbog neposlušnosti i da je Bog rekao istinu.

Pošto smo na početku rekli da postoje učenja kako čovek i dalje živi posle smrti, i da ide na nebo ili u pakao, jako je bitno da vidimo što Božja reč kaže o stanju mrtvih. Čitamo o tome: **Jer živi znaju da će umreti, a mrtvi ne znaju ništa, niti imaju više nagrade, jer je zaboravljen spomen na njih. Nestalo je i njihove ljubavi, i njihove mržnje, i njihove zavisti; i nemaju više udela ni u čemu što se čini pod suncem. (Izr. 9:5,6)** Stih jasno govori da mrtvi ne znaju ništa. Ako ovo ne prihvatimo, imamo problem sa Božjom rečju koja ne može drugačije da se razume.

Da bi sve ovo mogli da razumemo moramo se vratiti na sam početak stvaranja, gde nam Bog objašnjava od kojih komponenti je stvoren čovek i šta je u stvari „duša“. Čitamo o tome: **I oblikova GOSPOD Bog čoveka od praha zemaljskoga i udahnu mu u nosnice dah života; i postao je čovek živa duša. (1. Moj. 2:7)** Kada čitamo ovaj stih vidimo da je Bog uzeo prah zemaljski i oblikovao čoveka i udahnuo u njega dah životni i tada je čovek postao živa duša, ili možemo reći živo biće. Bez Božjeg daha, koji daje život, i zemaljskog praha duša ne može da postoji. Živa duša je sklop Božjeg daha i zemaljskog praha. Dakle Biblija ne kaže da mi imamo dušu, već da smo mi živa duša. Iako je Bog od zemlje oblikovao čoveka isto kao što grnčar oblikuje od gline neko posuđe, čovek nije bio živ sve dok Bog nije udahnuo njegov životni dah u njega i oživeo ga. Sad ćemo videti šta nam Biblija otkriva o dahu Božjem, šta taj dah predstavlja. Čitamo: **Dokle god je dah moj u meni i duh Božji u mojim nosnicama, usne moje neće nešto zlo izgovoriti, niti će moj jezik prevaru izustiti. (Jov 27:3,4)** Kroz ovaj stih vidimo da Božji duh ima usku poveznicu sa dahom, jer dah dolazi upravo od delovanja Božijeg

duha. Zato je i Jov rekao: dok je dah u njemu i duh Božji u njegovim nosnicama. Sada ćemo videti još jedan jasan stih da je taj dah životni, koji daje Bog, povezan sa Božijim duhom, jer oboje dolaze od Boga. **Duh Božji mene je stvorio i dah Svemogućega život mi je dao. (Jov 33:4)** Kroz ovaj stih vidimo da je duh Božji sredstvo preko koga Bog radi i od kojeg dolazi dah životni. Upravo je i Isus o ovome govorio kad je rekao da je duh taj koji daje život i da telo samo od sebe nema život: **Duh je onaj koji oživljuje, telo ne koristi ništa: reči koje vam govorim duh su i život su. (Jovan 6:63)** Kroz ove stihove smo videli da život dolazi od Boga i da čovek sam po sebi nema život. Zaključak svih dokaza jeste da je čovek nastao od praha zemaljskog i delovanjem Božijeg duha preko kojeg nam daje dah životni postali smo duša živa. Takođe smo videli da mi nemamo dušu živu koja može da bude nezavisna od tela ili svoj neki duh, već smo mi duša živa zahvaljujući delovanjem Božijeg duha koji nam daje dah životni. Pošto smo mi nastali od praha zemaljskog šta smo mi onda sami po sebi bez Božjeg daha? Biblija će nam na to pitanje najbolje odgovoriti: **U znoju svoga lica hleb ćeš jesti dok se ne vratiš u zemlju, jer si iz nje bio uzet: jer prah si i u prah ćeš se vratiti.” (1. moj. 3:19)** Na osnovu ovih jasnih dokaza vidimo da smo samo prah zemaljski. Postavlja se onda pitanje šta se dešava sa čovekom kada umre, ako je postao živa duša spojem praha zemaljskog i daha Božijeg koji se daje preko duha Božjeg? Logičan redosled bi trebalo da bude suprotan od onoga kad smo stvoreni. Taj redosled je da se duh vrati Bogu, a telo se vraća u prah zemaljski. Da i Biblija to potvrđuje čitamo sledeće: **I vrati se prah u zemlju kako je i bio, a duh se vrati k Bogu koji ga je dao. (Prop. 12:7)** Dakle, šta god što je živo umre i ima duh Božji, koji mu daje život, vraća se u prah zemaljski, a duh se vraća Bogu, koji ga je dao. Postavlja se možda pitanje, kakva je razlika između ljudi i životinja, pošto svi znamo da i životinje umiru, a takođe se i pretvaraju u prah zemaljski prilikom raspadanja? U Pismu čitamo: **Jer ono što snalazi sinove ljudske, snalazi životinje; snalazi ih jedno te isto: kako umire jedno, tako umire i drugo. Jeste, svi imaju jedan duh; tako da čovek nema nadmoćnosti nad životinjom: jer sve je ispraznost. Svi idu na jedno mesto: svi su od praha i svi se ponovno u prah vraćaju. (Prop. 3:19-21)** Na osnovu ovih dokaza vidimo da i životinje i ljudi imaju jedan duh koji dolazi od Boga, koji im daje život i svima biva isto. Od praha zemaljskog su nastali i u prah zemaljski se vraćaju.*

* Za više informacija o temi čovječjeg duha pročitati članak „Što je čovjek?“.